

5te Kapitel.

Paatalen.

Til § 33 (F. 1924 § 34, U. § 32).

Affattelsen er ændret saaledes, at der aabnes Mulighed for helt eller delvis at henlægge Afgørelserne vedrørende Tiltale-
trafald til Rigsadvokaten.

6te Kapitel.

Straffene.

I. *Frihedsstraffene* (§§ 34—52, F. 1924 §§ 35—55, U. §§ 33—52).

a) *Arterne af Frihedsstraffe*. Medens der var Enighed i Kommissionen med Hensyn til Ordningen af den mildere Frihedsstraf, Hæfte, delte den sig for saa vidt angaar Ordningen af strengere Frihedsstraf i et Flertal (5 Medlemmer), der med Tilslutning af Direktøren for Fængselsvæsenet holdt paa, at der kun burde være een saadan strengere Frihedsstraf, Fængsel, medens et Mindretal (1 Medlem) ønskede, at der blev 2 Arter, Strafarbejde og Fængsel, saaledes at Skellet mellem dem dannedes paa det Punkt, hvor Straffens Længde er tilstrækkelig stor (mindst 1 Aar), til at Udstaaelsen kan finde Sted efter det progressive System.

F. 1924 fastsatte to Arter af strengere Frihedsstraffe, Tugthus (fra 4 til 15 Aar eller paa Livstid) og Fængsel (fra 14 Dage til 8 Aar). Det erkendtes, at Forskellen mellem dem væsentlig kun vilde blive en Forskel i Benævnelse og Udstaaelsessted (Anstaltens Navn), men det mentes, at det navnlig i generalpræventiv (afskrækkende) Henseende vilde være af Værdi, at der reageres paa en særlig Maade overfor visse grove Forbrydelser, og at det ikke vilde stemme med den almindelige Bevidsthed, om den Straf, der anvendes for en mindre Forbrydelse, skulde være af samme Art eller blot benævnes paa samme Maade som den Straf, der anvendes for de groveste Forbrydelser.

Nærværende Forslag slutter sig til Kommissionsflertallet og foreslaar altsaa *kun een Frihedsstraf foruden Hæfte, nemlig Fængsel*. Man henviser med Hensyn til Grundene for kun at have een kvalificeret Frihedsstraf til Udkastets Motiver Sp. 91—93 og den som Bilag 1 til Kommissionsbetænkningen aftrykte Betænkning fra daværende Fængselsdirektør Fussing. Vedrørende F. 1924 bemærkes derhos særlig, at

det maaske ikke kan nægtes, at den deri foreslaaede Tugthusstraf vilde have særlig afskrækkende Betydning, men dette vilde kun opnaas derved, at man satte et sort Stempel paa Fangerne og saaledes yderligere vanskeliggjorde for dem efter Afsoningen at skaffe sig et lovligt Erhverv.

Det skal endnu bemærkes, at den Omstændighed, at mindre Fængselsstraffe, saaledes som det her foreslaas, jfr. nedenfor under c, foreløbig afsones i de kommunale Arresthuse, medens længere Fængselsstraffe afsones i Statsanstalter, vel vil betyde en af Vægheden og af Udstaaelsesstedet betinget Forskel indenfor Fængselsstraffen, men denne Forskel, som antagelig ogsaa vilde forefindes, selv om al Fængselsstraf afsonedes i Statsanstalter, og som det iøvrigt næppe er attraaværdigt helt at undgaa, betyder ikke en saadan Tvedeling af den kvalificerede Frihedsstraf som to i Henseende til Tidslængde helt eller delvis parallelt løbende Arter af denne Straf, ligesom Skellet mellem den i Arresthus og den i Statsanstalt udstaaede Straf formentlig bliver mindre end Skellet mellem de af Kommissionens Mindretal foreslaaede forskelligt benævnedes Arter af kvalificeret Frihedsstraf.

b) *Grænserne for Frihedsstraffenes Væghed* foreslaas sat paa samme Maade som i Kommissionsudkastet, dog at Minimum for Hæftestrafen ligesom i F. 1924 foreslaas nedsat fra 14 til 7 Dage.

c) *Fuldbyrdelse af Fængselsstraf*. Medens Kommissionsudkastet foreslog, at Fængselsstraf (og Strafarbejde) udstaas i Statsanstalter (§ 34), dog at Fængselsstraf som Forvandringsstraf kan udstaas i de kommunale Arresthuse (§ 56), samt at Hæftestraf udstaas i Arresthuse (§ 48), bestemte F. 1924, at al Frihedsstraf udstaas i Anstalter, der tilhører Staten eller staar under dens Styre (§ 35), hvorhos det samtidig fremsatte Forslag til Lov om Arresthuse og Arbejdshuse i Afsnit I paabød Statsens Overtagelse af Forvaltningen af de bestaaende Arresthuse og Lønningen af Personalet ved disse mod en nærmere fastsat Godtgørelse fra Kommunerne.

Om end man ikke er blind for de Fordele, som Statens Overtagelse af Fuldbyrdselen af al Frihedsstraf vil muliggøre i Retning af at gøre Fuldbyrdselen mere rationel, mener man dog, at vægtige Grunde taler for at udskyde Afgørelsen af dette Spørgsmaal. Det kan i Øjeblikket ikke overses, hvor megen Plads der vil kræves for de forskellige Arter af Frihedsberøvelse, som bringes i Forslag, men det er sandsynligt, at der ikke vil blive Brug